

Ervaring van Ina bij Stichting VPSG

Auteur: Ina van Dijk (57)

Als 10-jarig meisje ben ik seksueel misbruikt door een oudere man in mijn dorp, die ook ouderling was in de kerk waar wij naar toe gingen als gezin.

Ik had mijn ouders vlak na de laatste keer dat het gebeurde erover verteld. Later wist ook de predikant ervan. Nu zou je zeggen, bizar, maar toen werd er geen enkele actie ondernomen richting deze man en wij bleven als gezin lid van dezelfde kerk. Van mijn ouders weet ik dat ze zich verlegen voelden met de situatie. Ze dachten in eerste instantie dat het "bedekken met de mantel van de liefde" het beste was.

Toen ik ouder (26-33 jaar) was en nadat ik hier zelf expliciet om gevraagd had kreeg ik meer erkenning van mijn ouders en de kerk dat wat er gebeurd was niet OK en zonde was.

Dit gebeuren heeft mijn leven vanaf mijn 10e sterk getekend. Ik voelde me toen slecht en schuldig omdat ik immers zelf naar deze man toe was gegaan. Hoewel ik een enorm gevoelsmens ben durfde ik ondanks een groot verlangen niet over mijn gevoelens te praten.

Ik was zo bang dat iedereen dan zag hoe slecht ik was. Dit maakte dat ik me diep van binnen eenzaam voelde. Terwijl ik de mensen om mij heen zoveel mogelijk mijn levenslustige en vrolijke kant zien. Omdat ik veel moeite had met God, de kerk en geloven ging ik op zoek naar hulp. Online ontdekte ik toen de VPSG.

Bij de VPSG kwam ik een soort van THUIS. Hier kreeg ik ERKENNING voor hoe moeilijk mijn leven was; voor mijn gevoel van eenzaamheid, mijn onrechtvaardige schuldgevoel en mijn angst om mezelf te zijn.

De counselors waren voor mij figuurlijk troostende schouders en warme armen om me heen. Mijn hele leven had ik gesnakt naar een contact aan wie ik alles kon vertellen en die me toch in mijn waarde lieten. Bij de counselors van de VPSG ontdekte ik dat ik kwetsbaar mocht zijn, dat ik mijn gevoelens kon uiten en dat dit juist omarmd werd. Vier periodes in mij leven heb ik mij de hulp en de warmte van de VPSG gegund. Hoewel ik het heel spannend vond ging ik er ook graag naar toe. De gesprekken en creatieve ondersteuning hebben mij erg geholpen. In het begin waren de gesprekken gericht op het kwetsbaar kunnen zijn en later hebben ze me geholpen om een krachtiger persoon te worden. Ik heb mezelf ontdekt en durf nu meer te zijn wie ik ben in verbinding met mijn partner, dochter, vrienden en mijn familie. Ik voel me nu vaker als een bloem die durft te bloeien. Met heel veel dank aan de VPSG.